

[Grethe Kindberg Jørgensen]

idræt på lige fod med unge fra fastlandet. Næsten ingen ø har så mange unge, at de kan stille 2 fodboldhold på benene, og træningen på fastlandet foregår om aftenen, så her er der også lukket for deltagelse.

Min lampe lyser, så jeg vil gøre mig færdig. Jeg vil kort omtale fritidsundervisningen. Jeg tror, efter at have læst redegørelsen, at ministeren er indstillet på, at vi bliver nødt til at se på ændrede regler i forbindelse med fritidslovgivningen, således at øboerne kan få mulighed for at deltage.

Til slut skal jeg sige, at skal dette arbejde lykkes, er det CDs opfattelse, at problemerne kun kan løses i samarbejde mellem ministeren, planstyrelsen og Sammenslutningen af Danske Småøer, der har nært samarbejde med repræsentanter for samtlige øer. Sammenslutningens tanker om oprettelse af et kontaktkontor tror jeg er den eneste mulighed, hvis vi effektivt skal afhjælpe problemerne.

Ofte har jeg på møder hørt politikere sige, at der står i loven, at denne lov gælder ikke for Færøerne og Grønland, og at det måske burde indføjes: denne lov gælder ikke for de små øer. Heri er jeg ikke helt enig. Jeg tror ikke, de små øer ønsker at blive sat uden for det danske fællesskab, tværtimod. Jeg tror, de ønsker at være en del af vort samfund. I CD vil vi hellere sige: lad os fremover i forbindelse med lovgivning have de små øer i bagehovedet, således at vi eventuelt på et tidspunkt kan indføje dispensationsregler for øerne.

Arentoft (FP):

Jeg opfatter debatten i dag og redegørelsen, som jeg i øvrigt finder har mange spændende ting i sig, som et idékatalog, hvor der i dag måske kan komme yderligere nogle ideer på bordet. Derfor vil jeg tillade mig i løbet af mit indlæg at komme med nogle forslag og ideer, som man måske kan arbejde videre med.

Det grundlag, man arbejder på, er altså dels redegørelsen, dels de mange notater. Man kan ikke sige, at der mangler papir i denne sag. Der er første notat fra november 1973. Andet notat fra marts 1975. Tredje notat fra september 1980. Fjerde notat fra december 1982, og vi har i sommer fået femte notat. Og så har man fået den gode idé her i

år at tage Sammenslutningen af Danske Småøer med på råd. Det var sandelig på tide! Ud over det har vi det lille selvbestaltede økontaktudvalg her i folketinget, hvor der er en repræsentant for hvert parti; det vil jeg gerne komme tilbage til lidt senere.

Der er ingen tvivl om, at trafikproblemet er det største for de små øer, ikke alene hyp-pigheden af sejladsen, men også fordyrelsen af passager- og godstransport, og ikke mindst vejrforholdene. Det er klart, at der er forskel mellem Bjørnø, hvortil der er 10 minutters sejlads, og Anholt, hvortil der er 1½ times sejlads. Vi vender jo tilbage til dette med færgerne, men jeg vil godt i den forbindelse nævne, at der er en ting, som jeg kan forstå med mit kendskab til øerne at de meget gerne ser, nemlig at man vender færgerne. Ved at »vende færgerne« forstår man, at i stedet for at færgen ligger på fastlandet og sejler over til øen, ligger færgen på øen og har derved sin besætning på øen. Det forøger indbyggerantallet, og man har færgen liggende om natten, så hvis der er nogen, der på grund af sygdom o.lign. hurtigt skal transporteres til fastlandet, har man fartøjet. I den forbindelse skal det selvfølgelig nævnes, at i nødsituationer har man mulighed for helikopterassistance gennem søværnets operative kommando og flyveredningstjenesten i Karup.

Jeg har spekuleret på, hvorfor hele dette område egentlig ligger under miljøministeren. Det fremgår meget tydeligt af diskussionen, at trafikproblemet er et af de allervigtigste, selv om der er en lang, lang række andre problemer. Det kunne næsten tyde på, at det hører hjemme under ministeren for offentlige arbejder, men det kan også godt være, at det er kommet til miljøministeren, fordi det måske engang har ligget under kulturministeriet. Jeg ved det ikke, men jeg vil da egentlig gerne spørge ministeren, hvorfor det egentlig ligger under miljøministeriet.

Der er også transporten til erhvervsarbejde, der er transporten af skoleelever, som flere ordførere har været inde på. Der er pålagt øboerne ekstra omkostninger, hvis deres børn skal på gymnasium, og det er der sandelig også øboeres børn der skal. Det er faktisk som at sende børnene på kostskole, og det koster mange penge. Jeg har en redegørelse for, hvordan det ligger for Samsøs vedkommende. Det er ganske vist ikke en ø, der